

være usforsvarligt, om Regjeringen, der fremlægger Overlaget, ikke med fuld Opmærksomhed havde undersøgt, hvilken finansiell Stilling der vilde fremgaa af Gjennemførelsen af en saadan Finanslov. Og det forekommer mig, at det vilde være lige saa usforsvarligt, om Repræsentationens Medlemmer vilde sætte et saadant Hensyn tilside ved den Overveelse af Budgettet, som tilkommer Repræsentationen. Forhandlingerne iforgaars bleve indledede af en æret Taler med en for mig noget overraskende Udtalelse om, at Finanslovsforslaget udviser et Overflud, det vil sige en Formuefremgang, af 6 Millioner Kr., som han haabede ved Thingets Bistand at faae forøget til 8 Millioner. Dette var en for mig meget overraskende Udtalelse, og efter at jeg har hørt det ærede Medlems nærmere Begrundelse af, hvorledes han kom til dette Resultat, bliver jo Uoverensstemmelsen mellem hans Opgjørelse og min Opgjørelse, end sige den Opgjørelse, jeg har hørt fra andre ærede Medlemmer her i Thinget, let forklarlig, idet det ærede Medlem tror at kunne regne som Overflud, som han udtrykte sig, eller som Formuefremgang det hele Beløb, der findes opført paa § 27. Jeg tror ikke, at Nogen endnu før han har været saa sangvinst, at han har dristet sig til at betragte som Formuefremgang for Staten enhver af de Udgifter, som findes opført paa § 27. Jeg har paa et andet Sted mødt megen Indsigelse, naar jeg har hævdet, at en væsentlig Del af disse Udgifter paa § 27 II. kunde man beregne som Fremgang med det halve Beløb. Det har mødt megen Modsigelse, men jeg har aldrig hørt Nogen driste sig til at betragte det hele Beløb, der anvendes paa § 27 til offentlige Arbejder, som det kaldes, som en virkelig Formuefremgang for Statskassen, den indirekte Nytte af disse Foranstaltninger ganske uførtalt. Her tale vi kun om, hvorvidt de love at bringe et direkte Bederlag tilbage for Statskassen for den Kapital, der anvendes. Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa en Analyse af de forskjellige Poster, der ere opførte paa § 27, og som ingentunde have den Karakter at være oplagt Formue, idet det ærede Medlem, som nys havde Ordet (Berg), jo allerede i den Henseende har anført Meget, som jeg i det Væsentlige vil kunne slutte mig til. Dette ærede Medlem kom til det Resultat, at kun omtrent 1 Million kunde regnes som virkelig Formuefremgang, medens Halvdelen, som jeg har troet at kunne lægge til Grund for min Beregning, udgjør omtrent 2 Millioner. Finanslovsforslaget viser, som ærede Medlemmer naturligvis ville have bemærket, i Virkeligheden kun et Overflud af 1,280,000 Kr. Men hertil maa man lægge den utvilsomme Formuefremgang ved Afbetaling af Statsgælden og ved Ublaan, det Sidste endda med en tvivlsom Berettigelse for det hele Beløb, idet en Del af Ublaanene ere rente-

fri, og der for en anden Del af Laanene vistnok kun er en ringe Garanti for, at de betales tilbage — men det skal jeg nu lade ligge. Endvidere maa man regne som utvilsom Formuefremgang den Afbetaling af Gjæld som findes paa § 16 A 3, idet en ikke lille Del eller den aller største Del af det Beløb, som tilskrives til den gamle Enkekaske, rettelig maa betragtes som Afbetaling af Gjæld. Endvidere er der under § 27 II a en Post, som utvilsom har Karakteren af at være et Kapitaludlæg, der vender tilbage, altsaa en Formueforøgelse. Henregner man disse Poster som utvilsomme til Formuefremgang, og fradrager man Formueforbruget under § 10, bliver den utvilsomme Formuefremgang 846,000 Kr., som lagt til det beregnede Kasseoverflud giver en absolut Formuefremgang af 2,127,000 Kr. Hvad man derefter vil lægge til paa Grund af Kapitalanvendelsen til offentlige Arbejder, bliver naturligvis en Skjønssag, og det skal jeg derfor ikke komme ind paa. Men det forekommer mig, at selv om man Intet vil tillægge for disse Udgifter under § 27 til offentlige Arbejder, at selv om man ikke vil regne noget af dette Beløb til Formuefremgang, saa bliver det dog et Finanslovsforslag, som viser en absolut Formuefremgang af 2 Millioner ved Siden af en Anvendelse til overordentlige Statsforanstaltninger og til nyttige Foretagender saa stor som den, der findes paa §§ 26 og 27 II. Denne finansielle Stilling kan dog umulig betegnes som mindre gunstig, end sige som ugunstig, og dersom jeg ikke misforstod det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), der nu sidst havde Ordet, var det nærmest hans Mening. Ganske vist overhørte jeg ikke, at det ærede Medlem særlig betone, at, naar den siden 1864 bestaaende Forøgelse af Skatteindtægten, af Goldstatten bortfaldt, vilde den finansielle Tilstand blive alt andet end gunstig. Ja, paa den Maade kan man naturligvis altid regne. Man vilde da ogsaa kunne regne saaledes, at, naar de og de indirekte Udgifter, som ikke ere meget afholdte, bortfaldt, vilde den finansielle Stilling blive slet. Jeg kan jo f. Ex. nævne Skibsafgiften, da der foreligger et Forslag om, at den skal bortfalde. Jeg kunde nævne Stempelafgiften. Vi behøve kun at supponere, at de herom indbragte Love blive vedtagne usforandrede, da vil Overfludet paa Finansloven forsvinde og forvandle sig til et Deficit. Det er let paa den Maade at arrangere slette Finanstilstande, naar man ubenviðere supponerer enten overvældende store Udgifter eller Bortfalden af store Statsindtægter. Jeg tillader mig at regne med de faktiskste Beløb. Min Beregning gaar ud fra de nu lov hjemlede Statsindtægter, som ikke bortfalde, før det ved Lov bestemmes, og jeg gaar, hvad Udgiftssiden angaar, ud fra det af mig fremlagte Finanslovsforslag.